

Självbevarelsesdriften och fortplantningsinstinkten i konflikt

Välkomna, mina käraste vänner. Gud välsigne var och en av er. Välsignad är denna stund.

I det senaste föredraget diskuterade vi självbevarelsesdriften och fortplantningsinstinkten så som de framträder i harmoni och även under förvrängning. Jag skulle nu vilja fortsätta med detta ämne och visa er specifikt hur de två instinkterna kämpar mot varandra och även den specifika förvrängning som varje instinkt ger upphov till när själen störs.

En förvrängning följer av att man intar en viss inställning och strikt följer den. Detta sker när personligheten omedvetet betraktar en sådan inställning som en lösning på livets svårigheter. De olika aspekterna av den idealiserade självbilden som vi har diskuterat, utgör omedvetna försök att hantera livet. Eftersom de utgör felaktiga lösningar, är de av nödvändighet rigida. Ju mer du känner att sådana lösningar inte riktigt fungerar, desto starkare blir din drivkraft att få dem att fungera. Den här försvarsinriktade reaktionen ger upphov till rigiditeten.

Förvrängda själskrafters växer, utvecklas, mognar och läker genom att den falska lösningen avlägsnas och ersätts med sanningen som alltid är rörlig och följsam och inte känner till några regler. Den ensamt kan ge en verklig säkerhet, även om personligheten som går genom processen känner en stark osäkerhet och oro när man uppmanas att ge upp de falska lösningarna.

Självbevarelsesdriftens funktion är att upprätthålla och skydda livet. Den månar om att undvika fara och säkra tryggheten. I ett sunt och moget tillstånd avvärjs verkliga faror – inte bara fysiska, utan alla hot mot individens friska växande. Men under förvrängning är farorna inbillade och orealistiska. När en människa känner sig hotad av att inte vara älskad, beundrad, godkänd eller inte få medhåll, är faran överklig.

I ett föredrag nyligen nämnde jag tre huvudsakliga falska lösningar: (1) strävan efter kärlek, (2) strävan efter makt, samt (3) strävan efter frid.* Missförståndet bakom var och en av dem är att det kommer att hjälpa dig att klara av livet om du lever efter dessa "lösningars" diktat.

Självbevarelsesdriftens förvrängning leder i allmänhet själen till att anamma strävan efter makt. Den förvrängda fortplantningsinstinkten leder själen till strävan efter kärlek. Ingen av instinkterna

kan dock tjäna båda syftena, eftersom såväl trygghet som njutning är nödvändiga i livet. Om instinkterna förvrängs, står de i konflikt med snarare än kompletterar varandra. En kompromiss behöver därför hittas även i fallet av falska lösningar. Jag skulle nu vilja vara lite mer specifik.

Om självbevarelsedriften förvrängs, uppstår följande process: Det unga barnet upplever otrygghet, antingen från en bristande kärlek, från en bristande förståelse för sin egen individualitet, från en allmän otrygghet i atmosfären eller i föräldrarnas personlighet. Detta skapar en ängslan. Barnet förnimmer en atmosfär som känns farlig. I detta ögonblick börjar självbevarelsedriften att vara verksam. För att avvärja faran, tillägnar sig personligheten vissa inre och yttre beteendemönster, utöver de karaktärsförvrängningar som den förvrängda självbevarelsedriften vanligtvis för med sig. Jag diskuterade detta i det förra föredraget. Dessa tendenser inbegriper aggressivitet, fientlighet, maktbegär, ett behov av att triumfera över andra, konkurrenslust och överdrivna krav. Den idealiserade självbilden kommer att upprättas i enlighet med dessa tendenser.

Jag betonar återigen att detta inte nödvändigtvis innebär att även motsägande tendenser, såsom strävan efter kärlek, inte är närvarande. Jag vill också upprepa att det jag säger här endast är en allmän skiss. Den falska lösningen behöver upptäckas i sin särskilda form inom varje individ som arbetar på denna väg, för det finns många möjliga variationer. Strävan efter makt kan exempelvis vara förhärskande utan någon uppenbar aggressivitet eller fientlighet. Möjligheterna är mångfaldiga. Integrering och självinsikt kan endast äga rum när dessa tendenser bekräftas och upplevs individuellt, kanske i helt andra ordalag än de som nämns här.

Den förvrängda självbevarelsedriften leder till den falska lösningen att sträva efter makt, med alla dess krav, aggressivitet och maktbegär. Psyket tänker: "Om jag hävdar mig själv och min makt, min allmakt, min osårbarhet, kan ingenting hända mig. Jag kommer följaktligen inte att hotas av farorna i en fientlig värld som inte förstår mig."

Den förvrängda fortplantningsinstinkten inrymmer däremot behagsbegäret, trängtan efter högsta välbehag på alla väsensnivåer. När detta välbehag, på grund av livsomständigheter å ena sidan och personliga begränsningar och personlighetsstörningar å andra sidan, inte annalkas, leder fortplantningsinstinktens förvrängning till den falska lösningen av att underkasta sig, anpassa sig, vara till lags. Strävan efter kärlek antas lösa alla problem. Detta att inte hävda sig, att ge efter, kan vara skadligt genom att man gör sig öppen för övergrepp och detta är lika dömt att misslyckas. Människor väljer den här lösningen i den omedvetna tron att de kommer att älskas och på så sätt ta emot njutning.

Den tredje falska lösningen, nämligen tillbakadragandet, strävan efter frid, är sekundär. Den följer av att de två föregående lösningarna kämpar mot varandra och sliter itu personligheten. När

trycket från den inre konflikten blir för stor att bära, anammas den här sekundära, ovanpålagda lösningen. De två första lösningarna anammas för att hantera livet. Den sista anammas för att hantera konflikten som följer av de två andra falska lösningarna. På personlighetens medvetna, mer ytliga nivå, tar detta tredje försök att lösa livet formen av att man drar sig tillbaka från känslomässig inblandning, en känsla av att vilja vara lämnad ensam, med rationaliseringen att detta kommer att ge frid. I verkligheten har dessa två instinkter inte alls tillfredsställts på något bättre sätt. Möjligheten att tillfredsställa dem blir ännu mindre när förvrängningen ökar.

De två primära falska lösningarna, som i viss utsträckning finns hos varje individ, behöver starkt kännas och upplevas av var och en av er när ni fortsätter i detta arbete, mina vänner. Du kommer då att känna och uppleva konflikten, inte som en teori, utan som en märkbar strid inom dig. Du vinner följaktligen en helt ny förståelse för dig själv och dina problem.

Om din främsta angelägenhet är inre trygghet, kommer du ofrånkomligen att överbetona och därmed förvränga självbevarandedriften. Fortplantningsinstinkten måste därför, i alla fall i viss grad, tystas ner och hållas i träda. Hela personligheten är inriktad på att erhålla trygghet och den underminerar därmed ett annat rättmätigt behov. Själen revolterar mot detta. Den fortsätter att törsta efter njutning. Ju mindre denna törst beaktas på grund av det större inbillade behovet, desto större blir den omedvetna törsten.

Du ställs omedvetet inför alternativen trygghet eller njutning. Att uppnå lycka, uppfyllelse, lycksalighet, njutning förutsätter nämligen ett visst mod, en äventyrsanda, så att säga. Välbehag förutsätter villigheten att ta en risk. Men den risken utgör just den fara som du känner att du till varje pris måste undvika. Den omogna själen kämpar alltså för att få både trygghet och njutning utan att våga riskera, utan att komma ut ur sitt skal, utan att ta de nödvändiga stegen. När dessa mål inte uppnås, inträder uppror och självömkan utan att man är medveten om orsaken. Hela processen är omedveten, från början till slut – det finns ingen medvetenhet om dessa två grundläggande behov, ingen förståelse av att dessa behov är ouppfyllda och varför. Allt detta behöver bli medvetet i detta arbete.

Närhelst ett misslyckat, halvhjärtat försök görs för att erhålla uppfyllelse, kommer räddhågade själar att betrakta varje minsta avvisande, kritik eller ogillande som en sådan drastisk fara att de återigen snabbt drar sig tillbaka antingen in i en falsk frid eller in i en dominerande aggressiv, förbjudande inställning. Detta gör det omöjligt att uppnå kärlek. Försöket tycks inte vara värt risken. Trängtan efter njutbar uppfyllelse kvävs därför och en viktig del av själen förblir törstig och andefattig. Den saknar inte bara lycka och skönhet, utan en väsentlig del av livsupplevelsen. Det är givet att en sådan själ lider av en skada som det verkliga jaget kommer att revoltera mot. Revolten, när den når väsendets yttre nivåer, kan ta sig olika former.

Om principen för högsta välbehag överväger, kommer personligheten att ta en risk, men till ett sådant pris att ytterligare störningar måste uppstå. Den förvridna självbevarelsedriften försöker kompromissa; du riskerar genom att underkasta dig. Du kommer att försöka erhålla lycka genom självutplåning och masochism och tror att du kombinerar behoven av njutning och trygghet. När du ger efter, tror du att du får det du törstar efter medan du skyddar dig själv genom att agera hjälplös.

Om den förvrängda självbevarelsedriften och dess falska lösning, strävan efter makt, överväger, kommer en vital del av själen att svälta och stagnera. Om den förvrängda fortplantningsinstinkten och dess falska lösning, strävan efter kärlek, överväger, ökar sårbarheten och hjälplösheten, tills själen faktiskt befinner sig i fara. Faran kommer inte i den bemärkelse som psyket tror, utan i en helt annan bemärkelse: från fortsatt självförnekelse och fjärmande från det verkliga jaget. Detta medför att kreativa krafter hindras och hämmas, vilket i sin tur ger upphov till oro och frustration, bland andra känslor.

Eftersom båda instinkterna existerar i samma styrka i den mänskliga själen och eftersom förvrängningen av den ena alltid orsakar förvrängning av den andra, kommer båda falska lösningarna att hittas hos varje individ. Hos vissa överväger den ena och den andra kommer endast att upptäckas efter att man har sökt ytterligare. Den kommer att upptäckas som den övervägande tendensens underliggande kärna. Hos andra existerar båda tendenser sida vid sida och sliter personen itu i en ständig konflikt. Men även om den ena tendensen starkt överväger, betyder det inte att konflikten är frånvarande. Bara för att något inte finns på ytan, betyder det inte att allvarliga verkningar inte är möjliga. De är ofta allvarligare, eftersom det är svårare att avgöra orsaken när den ena tendensen är dold.

På grund av denna rasande inre strid mellan sådana ömsesidigt uteslutande mål och lösningar, söker psyket efter kompromisslösningar. Denna kompromiss kan anta olika former. Behagsbegäret kommer exempelvis bara att frigöras på vissa nivåer i ens väsen. Du kan känna att andlig, intellektuell eller mental njutning inte är en farlig strävan. Det involverar dig inte känslomässigt och utsätter dig inte för risken att bli avvisad eller sårad. Känslomässig eller sensuell njutning tycks å andra sidan vara extremt farligt och undanröjs därför mer eller mindre. Givetvis hittas alltid synbarligen giltiga förklaringar. Denna process kanske inte alltid är så grov att en person aktivt drar sig tillbaka. Den kan vara mer subtil; du kan omedvetet sabotera dig själv och sedan projicera ditt misslyckande på andra. Ett sådant misslyckande är i själva verket ett resultat av att man håller tillbaka utåtgående krafter och är ovilliga att riskera att ge av sig själv. En sådan inställning berövar dig en vital del av den inre organismen. Detta skadar psyket och individens hela struktur.

En ytterligare och mycket vanlig kompromisslösning är att försöka och få antingen självbevarelsedriften eller fortplantningsinstinkten att tjäna båda syften. Detta kan förstås inte fungera. Strävan efter makt, exempelvis, vill uppnå kärlek och njutning i den omedvetna tron om att det kommer att bringa kärlek och tillgivenhet om man är allsmäktig, stark och osårbar. Denna inställning inbegriper inte bara att du säkerställer din trygghet och osårbarhet, utan just denna fasad kommer samtidigt att ge dig så mycket beundran att din strävan efter kärlek kommer att uppfyllas. Du ser aldrig att din osårbarhet gör kärleken omöjlig. Ju mer du försöker övertyga andra om din osårbara styrka, desto räddare blir de för dig och rädsla har ännu aldrig framkallat kärlek. Inte heller kan överlägsenheten över andra framkalla kärlek, för andra människor tycker inte om att man får dem att känna sig underlägsna och kommer säkerligen inte att svara genom att älska dem som har förminskat dem, oavsett hur subtilt förminskandet görs.

De vars övervägande falska lösning är en strävan efter kärlek för att uppnå njutning, kommer att kompromissa genom att försöka kombinera detta behagsbegär med behovet av trygghet. De är ofta till och med medvetet övertygade om att det inte finns någon konflikt. Om de lyder och gör allting som förväntas av dem, får de inte bara kärlek och njutning, utan likaså skydd mot fara. De inser inte att en sådan strategi framkallar inre reaktioner som inte kan annat än att förstöra deras själva syfte. Ju mer de underkastar sig, desto mer kommer andras existerande maktbegär verkligen att dra fördel av dem. Ju mer de utnyttjas, desto mer kommer de ofrånkomligen att göra uppror och harmas. En sådan harm kanske inte når medvetenhetens yta, men dess underminerande styrka kommer ofrånkomligen att avvisa andra, som i sin tur kommer att reagera med harm.

Detta är bara några få generella exempel på kompromissen som försöker kombinera de ömsesidigt uteslutande falska lösningarna. Många fler variationer är möjliga och behöver avtäckas av individen. Akta er för den enögda bedömningen att varje falsk lösning endast inrymmer en förvrängd instinkt. Det är inte så enkelt. Upptäck hur även du försöker tjäna bägge behoven med försök som inte ens fungerar för ett av de grundläggande behoven.

Allt detta är mycket övergripande, mina vänner, men ni kan erhålla en glimt av de många möjligheterna i själens omedvetna och ofta misslyckade strävan efter lösningar. I detta arbete behöver man lager för lager avtäcka på vilket sätt dessa falska lösningar omöjligen kan ge de önskade resultaten, varför de inte kan göra det, på vilket sätt de påverkar jaget och andra och vad deras ursprungliga syfte var. För att fastställa detta, måste de känslor som du en gång kände som barn och, på ett annat sätt, fortfarande känner, medvetandegöras. Du kommer då att se dina känslors motsägelser och godtyckligheter och hur dina omedvetna begrepp och idéer styr deras ursprung och deras syfte. Sådana falska lösningar läggs ytterligare ovanpå andra falska lösningar, tillsammans med motsägelsefulla underliggande känslor.

Låt mig ge er ett exempel. Undergivna människor som alltid är beredda att vara till lags, är överdrivet blygsamma och aldrig tar äran eller fördelar för sig själva, kommer ofrånkomligen att harnas över andra. De ser inte att en sådan harm är oberättigad eftersom de själva valde detta beteendemönster. De har ingen rätt att skylla på andra för att dessa tar vad som i själva verket erbjuds – deras självutplåning. De känner: ”Även om jag erbjuder uppoffringen och är så anspråkslös kring det, borde människor ge mig en särskild respekt och borde älska mig i stället för att ta mig för given.” Deras självutplåning erbjuds med andra ord i gengäld för att vara älskad. Eftersom deras självutplåning ersätter detta att älska andra, fungerar inte byteshandeln. Detta är vad de harnas över. Inte förrän de inser den rättvisa inre process som är verksam mellan dem själva och andra, kommer de att förändras.

Undergivna människor känner sig också skyldiga över denna harm, eftersom den inte motsvarar vad deras idealiserade självbild dikterar. När du upptäcker en sådan undergiven inställning inom dig, undersök vad som finns inunder den. Du kommer inte bara att upptäcka förbittring och skuld, utan djupt dolt kommer du även att upptäcka överdrivna krav, inte mindre än dem som återfinns hos den aggressiva, makt drivna personen. Du kommer att upptäcka att just för att dessa krav finns – krav på kärlek, skydd och omhändertagande – har den undergivna lösningen valts i tron om att detta kommer att göra att andra uppfyller dina krav. Att medvetet erkänna sådana krav går samtidigt starkt emot sådana människors allmänna karaktär. Kraven behöver därför hållas övertäckta och ger därigenom upphov till ytterligare skuld. Ju större kraven är, desto mer känner du att du måste dölja dem, eftersom du skulle bli kritiserad och därmed inte älskad. Du utvecklar alltså en dubbel skuld: den ena för att dina krav finns, den andra för att din anspråkslöshet och kravlöshet inte är uppriktig.

Den övervägande tendensen döljer mycket ofta sin motsats under ytan. Om den övervägande tendensen är strävan efter makt för att vara trygg, med all åtföljande fientlighet, hänsynslöshet, överlägsenhet, högmod och skenbar osårbarhet, kan den underliggande kärnan vara det hjälplösa barnet som letar efter kärlek och skydd, som törstar efter njutning och lycka, som känner sig sårbar, undergiven, osäker och beroende. Om den övervägande tendensen är strävan efter kärlek för att få njutning, med all åtföljande självutplåning, blidkande, självförnekelse och masochistisk uppoffring, kan den underliggande kärnan vara en hänsynslös självviskhet, självcentrerat högmod och överlägsenhet, överdrivna krav och ofta till och med grymma impulser gentemot andra.

Den underliggande kärnan ger alltid upphov till skam, som måste döljas och sedan täckas över med motsatsen. Dessa två tendenser är ömsesidigt uteslutande och skapar därför konflikter och ytterligare konflikter uppstår ur själva skammen över den underliggande tendensen som måste täckas över. Även om du skäms över något som är positivt och konstruktivt, ger själva det faktum

att du skäms och därför döljer det, upphov till anspänning, oro, förespeglingar och en rädsla för att avslöjas.

Vad som temporärt gör detta arbete så smärtsamt är avtäckandet av något skamligt. Först efter att ha uppåddat modet att ta fram din skam i ljuset, kommer dess överdrivna karaktär att försvinna. Och med det kommer du att erhålla en obeskrivlig känsla av befrielse, av att göra dig av en börda så tung att du aldrig riktigt insåg dess tyngd.

Ju mer ni fortskrider i detta arbete, desto viktigare blir det för er att känna och uppleva alla era känslor, att värdera deras betydelse och översätta deras innebörd. Utan den aktiviteten blir det omöjligt att befria er från konflikter och problem. Hela tonvikten måste skiftas från att tänka, intellektuellt utvärdera och härleda, till att känna och uppleva alla era positiva och negativa känslor. Jag kan inte framhålla det tillräckligt. När ni gradvis lär er detta, genom att minska ert motstånd genom en ökad förståelse, kommer ni verkligen att veckla ut lager efter lager av dessa falska lösningar med alla deras olika känslomässiga reaktioner. Ni kommer att lära er att inte undertrycka förbjudna känslor och att erkänna dem utan att censurera. Först då kan ni förstå deras ursprung och innebörd.

Att bli medveten om sina känslor är en gradvis process och kan bara ske när man verkligen vill det och odlar det. Innan en sådan medvetenhet odlas, upplever den vanliga personen livet på ett helt annat sätt och med en helt annan förståelse. Den starka oron och rädslan som ni emellanåt upplever, kommer helt och hållet att tillskrivas yttre provokationer och du förblir tillfreds i tron om att allting för övrigt är i sin ordning i dig. Jag talar här förstås inte om grovt störda människor. De flesta människor misslyckas med att koppla samman orsak och verkan mellan den yttre händelsen som stör dem och deras egna inre konflikter och falska lösningar. De inser inte att alla falska lösningar framkallar ett osunt beroende av andra, oavsett hur benägna de är att bli oberoende. Inte heller ser de att när allting är lugnt i deras yttre liv, lever de med endast en liten andel av sin förmåga att uppleva, njuta av livet och vara kreativ. De är blinda för sina hämningar och sin oförmåga att uttrycka sig själv på ett adekvat sätt. De inser inte att spändhet, trötthet och diffus oro är en följd av undertryckta känslor. För det mesta är de inte medvetna om sina negativa känslor, som de fortsätter att dölja och som bara kommer fram när de har anledning att externalisera det.

Det första stora steget för att bli medveten om känslorna är alltså att ge dig själv en inre tillåtelse att ta reda på vad du verkligen känner. Detta bör odlas genom bön, meditation och genom att dagligen besluta dig för intentionen. På detta sätt kommer ilska, skuld, oro, förbittring och andra negativa känslor att stiga upp i medvetandet. Dessa negativa känslor förklarar den hämmade spontaniteten och en viss entonig känsla du har i livet, en viss livlöshet. Innan betydande framsteg

görs i detta arbete betraktas oftast detta allmänna yttre klimat som acceptabelt. Du tar det för givet och det faller dig aldrig in att livet skulle kunna vara mycket annorlunda. När du tränger igenom detta yttre skenbara lugn, som så lätt störs av omständigheter utanför din kontroll, kommer du att upptäcka en stor ansamling pyrande känslor som du ofta tror är helt främmande för din karaktär och som därför är dubbelt upprörande. När du tränger igenom på detta sätt, även om det först är obehagligt, börjar du avlägsna orsakerna som har fått dig att endast vara halvt levande, där du bara använder en liten grad av dina potentiella förmågor på alla nivåer av ditt väsen.

På medvetenhetens första känslomässiga nivå, kommer oftast harm att välla fram som du aldrig har varit medveten om och som är förknippad med skuld och oro. Men du kommer att upptäcka att inte all harm är oberättigad. En viss harm är det, för att du har orsakat omständigheterna, men en viss harm är inte det. Samtidigt är du under det diffusa intrycket av att du aldrig någonsin får harmas över något och att allting automatiskt måste vara ditt fel.

Du kommer att lära dig att urskilja. Du kommer att upptäcka att en viss harm är förståelig och sund, förutsatt att du skulle göra något åt den snarare än att falla in i ett borttappat tillstånd. Du kommer att lära dig att hävda dig där du tidigare lät andra dra fördel av dig. Du kommer, försiktigt i början, att upphöra med den processen. Du kommer att inse att annan harm är helt ogrundad. Inga regler kan upprättas. Du kommer själv att veta sanningen utan något tvivel när du väl har modet att släppa fram det som har undertryckts. Detta kommer att ge dig förmågan att hävda dig och, om så behövs, anamma en sund aggressivitet, som skiljer sig helt från den förvrängda aggressiviteten. En lämplig inre balans därmed således komma till stånd. Du kommer att – i det inre eller i det yttre – upphöra med att vara aggressiv där det är oberättigat och du kommer att vara aggressiv där det är sunt och konstruktivt. Den ena obalansen orsakar alltid den andra. Balansen upprättas således genom att du möter sanningen och förändrar närhelst det är möjligt. Den nya balansen infinner sig automatiskt och är ouppnåelig genom avsiktligt initierade yttre handlingar.

När du upplever detta lager av harm och upptäcker vad du verkligen känner, snarare än att försöka känna så som du tror att du borde känna för att hålla dig kvar vid din privata lösning, och om du har modet att erkänna vad du känner, rätt eller fel, bereder du vägen för att bli medveten om nästa lager och dess övervägande falska lösning. Du kommer även att upptäcka andra försvarsmekanismer. Du kommer att upptäcka huvudkomponenterna i din idealiserade självbild, som kanske består av alla tre tendenser. Först efter att detta är utforskat, kommer problemets underliggande försummade och skamfylld övertäckta kärna att utvecklas till känslomässig medvetenhet. Du kommer då att uppleva dessa känslor.

Detta är en smärtsam process, mina vänner. Jag vill säga till alla ni som gör detta arbete, fly inte undan smärtan, för den är frisk och helt nödvändig för att avlägsna er smärta en gång för alla. Om du inte går igenom den här vägen, kommer smärtan att kvarstå i din själ och skada dig, oavsett om du vet om det eller inte. Friheten och lyckan, säkerheten och tryggheten, livsupplevelsens under, kan endast vara dina om du har modet att gå igenom detta. Då och först då kommer du att inse hur mycket den här processen är värd det. Du kommer då att veta att undflyendet var en strutsolitik som aldrig blev av med smärtan djupt inombords. Genom att dra ut smärtan, kommer du att bli fri från den. Genom att hålla den inlåst och täcka över, den fortsätter du att lida. Modet att gå igenom den här smärtan, som du kan ha mött på olika nivåer liksom vid dess kärna, behöver upplevas. Livet och denna väg kommer att hjälpa dig, om du så bestämmer dig för det. Hjälpen kommer också att visa sig genom yttre händelser som kommer att fokusera din uppmärksamhet på de kausala inre faktorerna.

Din inre vilja att gå igenom din smärta måste alltid odlas på nytt. Den inre viljan att se och möta sanningen inom dig, oavsett huruvida den är obehaglig eller mindre smickrande, måste alltid beslutas på nytt. Detta kommer att ge dig styrkan att vara framgångsrik. Det kommer att hjälpa dig att fortsätta vid det mest avgörande vägskälet, när frestelsen att ge upp alltid är som starkast. Sträva vidare, fortsätt och framhärda! Detta är mitt råd, mina vänner.

Jag råder er också att fråga er vad er inställning är till detta arbete. När vissa smärtsamma punkter nås, vilka är dina reaktioner på arbetet, på dig själv, på människorna som hjälper dig, på hela idén som sådan? Det finns många sätt att reagera på.

Mina vänner, finns det nu några frågor?

FRÅGA: Jag skulle vilja fråga vad gäller när alla tre förvrängningar är närvarande samtidigt hos en person. Växlar de i tiden? Hur fungerar detta i en personlighet?

SVAR: Jag förklarade just detta. Vad exakt är oklart?

FRÅGA: Jag förstår att människor som är undergivna inombords, exempelvis, kan ha ett underliggande maktbegär – och omvänt. Om detta blir för mycket att bära, upprättar de en falsk frid genom att dra sig tillbaka från livet. Men vad jag skulle vilja veta är hur det fungerar när två eller alla tre av dessa tendenser växlar? När en person är undergiven vid ett tillfälle, dominerar vid ett annat och drar sig tillbaka vid ytterligare ett annat tillfälle. Växlar de kanske till och med i stunden? Varför sker detta?

SVAR: Detta sker på grund av att de utgör falska lösningar och de fungerar därför inte. De kan understundom fungera i en viss grad, om livet och andra råkar ge stöd för dem. Men om livet uppvisar vissa hinder och inte tillåter den ena av dessa falska lösningar som man försöker sig på att fungera, kan de andra i sin tur tillgripas och undersökas, så att säga.

Låt oss ta ett exempel. Säg att en man har ett övervägande maktbegär. Han har associerat sig med många undergivna människor som svarar positivt på honom. Den här lösningen tycks då fungera för honom. Maktbegäret dominerar därmed. Låt oss ta en mycket viktig person som han är beroende av, som själv övervägande är makt driven, då kanske en relativt sund person inte skulle reagera på honom med undergivenhet. En tredje möjlighet är att även den mycket undergivna personen når en punkt där han eller hon gör uppror i det yttre. Man kan sträcka sig till en viss punkt och inte längre, eftersom den undergivna personen också har aggressiva maktspekter. Då fungerar inte längre den överlägsna maktens "lösning". För att få det han vill ha och tror att han behöver, kommer han att påkalla sin undergivenhet. Precis samma person som vanligtvis dominerar över andra, kommer då att underkasta sig helt. Det är på det här sättet människor kommer att försöka tillfredsställa sina behov av trygghet, kärlek och ovillkorligt godkännande. Jag dristar mig till att säga att ni alla ofta har observerat detta. Ni känner alla den som kryper inför överordnade, inför dem som verkligen, eller som man föreställer sig, är starkare människor, men som hänsynslöst dominerar över de svagare. Detta är en typisk demonstration av hur man växlar mellan dessa lösningar, beroende på behovet och situationen. Är det tydligt?

KOMMENTAR: Ja, jag tror det. Det blir då en fråga om att gripa efter halmstrån.

KOMMENTAR: Det stämmer. Alla sådana falska lösningar innebär alltid att man griper efter halmstrån, eftersom barnet, som söker efter lösningar för att hantera en till synes fientlig och skrämmande värld, inte är rustat att hitta den verkliga lösningen. Belastat av problem som det har fört med sig in i den här inkarnationen, kan det inte se problemets kärna och kan inte annat än att reagera genom att tillgripa falska lösningar. Detta bör frikänna er från destruktiva skuld känslor över den ursprungliga falska lösningen som ni har hållit fast vid. Då kunde du inte rå för det. Men nu tar du själv på dig det fulla ansvaret, utan någon destruktiv skuld, för att upprätthålla förespeglingarna som alltid hänger samman med falska lösningar. Och detta kommer i sin tur att hjälpa dig att befria dig från dem.

FRÅGA: Hos ett relativt välintegrerat barn, hur yttrar sig den idealiserade självbilden, i motsats till det verkliga jaget? Finns det en fortsatt sammansmältning utan att man bygger upp en stark maskerad personlighet?

SVAR: Ju friskare en människa är, desto svagare är naturligtvis den idealiserade självbilden. Den kanske då bara visar sig i de störda områdena i personligheten och i svagare utsträckning. Den kommer alltid att motverkas av det verkliga jagets starkare manifestation. Eftersom det inte finns någon människa som är helt fri från inre förvrängningar och självsstörningar, har alla en idealiserad självbild. Hindrens styrka avgör den idealiserade självbildens styrka och i samma grad blir barnet – eller den vuxna för den delen – fjärrad från det verkliga jaget och försöker att bli det idealiserade jaget. Ju starkare de inre konflikterna är, desto starkare är skillnaden mellan det verkliga och det idealiserade jaget. Hos den relativt friska personen kommer skillnaden inte att vara lika slående och inte heller lika oförenlig. Det idealiserade jagets krav och normer kommer att vara mindre stränga.

Begärslivet som utspelas i dagdrömmar är alltid en bra indikation på den idealiserade självbilden och dess falska lösningar. Fantasin emanerar från psykets övervägande mål och behov. Eftersom de flesta vuxna lever i dagdrömmar i en eller annan form, kan dessa tjäna som ytterligare material att utforska. Den idealiserade självbilden visar sig mer än bara i fantasin. Den måste också visa sig i de obevekliga kommandona, de borden och måsten som jag har diskuterat. Den visar sig i oron och skulden när det inte levs upp till dessa tvångsimpulser. Den visar sig i vissa förväntningar på jaget och andra. Men allt detta kan upptäckas och bekräftas först efter ett omfattande arbete. Om den idealiserade självbilden visar sig i begärslivet, måste den också vara införlivad i personligheten, även om du kanske ännu inte är medveten om det. Om personligheten vore helt fri från den, om det inte fanns någon självalienation, skulle det inte alls finnas något behov av att dagdrömma om den idealiserade självbilden. Ett mycket aktivt fantasiliv i vilket begär uppfylls, är ett uttryck för ett trängande behov av att bli den idealiserade självbilden.

FRÅGA: Är inte varje barn när det föds lika välanpassat som alla andra?

SVAR: Nej, absolut inte. Du tar med dig problemen och konflikterna från ditt tidigare liv som inte har lösts. Dina livsomständigheter och din omgivning har valts – kanske av dig själv – för att bäst lösa dessa ännu olösta problem. Det är inte bara den allmänna andliga utvecklingen som skiljer sig mellan varje person, utan det finns också en variation i konflikterna och deras intensitet.

FRÅGA: Det fanns två frågor förra gången. Den ena av dem lämnades obesvarad på grund av att tiden inte räckte till och den andra tycks inte ha besvarats på ett tillfredsställande sätt. De relaterar till varandra. Den ena har att göra med möjligheten att harm och indignation skulle planas ut till ett apatiskt tillstånd. Den andra frågade kring giltigheten av rättfärdig indignation eller berättigad harm. Jag tror att du har besvarat båda i kväll. Skulle du vilja säga något mer om detta?

SVAR: Det har besvarats i kvällens föredrag. Jag sa jag till exempel specifikt att undergivna människor, liksom de som söker efter falsk frid, kanske inte ens tillåter sig att bli medvetna om en indignation som är helt berättigad och som man bör agera på. Orättvisor eller provokationer kommer att tillkännages på ett sunt sätt när personligheten uppnår inre hälsa i detta avseende. Innan man har nått en sådan punkt, är det ytterst svårt att skilja mellan berättigad indignation som beror på en faktisk provokation och oberättigad indignation som beror på en överklig eller självförvållad provokation. Endast ett omfattande arbete på denna väg kommer så småningom att leda dig dithän där du vet bortom varje skugga av tvivel, utan något vacklande eller någon skuld, utan något behov av få allierade som bekräftar hur rätt du har, när du ska hävda dig och när du inte ska det. Du kommer att agera på ett fritt sätt för att du väljer att göra det, och du gör det utan något inre tvång i någon riktning.

Jag välsignar var och en av er, mina käraste vänner, och ber er att öppna ert innersta jag för att ta emot styrka för att göra det möjligt för er att vinna ytterligare insikt i er själva på varje tänkbart sätt. Må all yttre friktion vara ett hjälpande element för att på så sätt komma till insikt om inre friktion. Med dessa ord välsignar jag er och stärker er med all vår kärlek.

Var i frid. Var i Gud!

* Föredrag nr 84

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19